

retninger, ligesom jeg ogsaa antog, at den blotte Barbering vilde give for ringe Fortjænkelse til, at den hos os kunde være Gjenstand for et eget Fag. Efter de nu foreliggende Forslag opnaaes begge Diemeed, idet En der- efter kan blive Barberer og Haarffjærer uden at give sig af med Andet, medens omvendt, netop fordi det ligger saa naturligt for Barbeerstandens at ville erhverve sig ogsaa de andre omtalte Færdigheder, Publicum og Lægerne ikke derved vilde komme til at savne den Medhjælp, hvortil de efter min Mening trænge. Saaledes som Forslaget for Diebliffet foreligger, agter jeg altsaa nu at stemme for det.

Mosenørn: Jeg vil blot tillade mig at udtale, at, naaget det nu stillede Ændringsforslag i nogle Henseender nærmer sig til det, som oprindeligt var fremkommet fra Regeringen, saa forekommer det mig dog, at den Affattelse, i hvilken Loven er kommen til nærværende Thing, har Fortrinet. Jeg kan nemlig ikke indsee Andet, end at det vil være bedre, at enhver Barberer kan aarelade og kopsætte. Jeg troer, at, naar man fastholder denne Forbindelse mellem Barbeernæring og disse mindre Functioner som Noget, der legalt kan finde Sted, saa vil Befolkningen blive ved at leve i den Tro, at enhver Barberer kan aarelade og kopsætte, og disse Operationer vilde altsaa blive forlangte og vistnok ogsaa udførte af mange af de Mænd, der ikke have aflagt Prøve, hvorimod enhver Barberer, naar vi følge den Affattelse, hvori Loven foreligger, vil være i Besiddelse af denne Færdighed, og saaledes virkelig, uden nogen Fare, være istand til at fyldestgjøre de Begjæringer, der blive stillede til ham i den Retning. Det forekommer mig ogsaa, at der, navnlig her i Kjøbenhavn, er saa Mange om disse Forretninger, at der ingen Grund er til at afvise denne ringe Prøve, der er forbeholdt i Udkastet, saaledes som det foreligger. Jeg kan heller ikke indsee rettere, end at selv Barberernes udelukkende Ret til at barbære, som de have efter Lovudkastet, bliver sat i Fare, naar Slutningen af § 2 udgaaer; thi det er alene der, at der staaer, at Barbererne skulle have udelukkende Ret til at barbære. Naar man derimod ender Paragraphen paa den Maade, som er foreslaaet, saa bliver

det at barbære, sat ved Siden af at frisere og de andre Ting, der staae der ved Siden af og ere frie Næringsveie, hvorpaa der ikke behøves Borgerskab. Jeg troer, at, hvis man vilde gaae i den Retning, som Ændringsforslaget gaaer, vilde det være consequentere aldeles ikke at fordre Borgerskab til at barbære, men at gaae ud fra den Forudsætning, som Nogle have udtalt, at Barbering var en Tjener-Function, som Enhver kunde gjøre, og hvorpaa der slet ikke skulde fordres Borgerskab; men, naar man fordrer dette, finder jeg det ganske rigtigt, at dermed forbindes en Prøve paa de Functioner, der hidtil have staaet i Forbindelse med denne Næringsvei, og som det jo ogsaa er ret ønskeligt, fremdeles blive holdte i Forbindelse med den.

Spandet: Jeg skal i Anledning af, hvad den sidste ærede Taler yttrede, blot bemærke, at, naar det bliver bestemt, at man skal tage Borgerskab for at barbære, følger det uden videre deraf, at Ingen maa udøve denne Næring, uden at have taget Borgerskab. Det er nemlig den almindelige Regel, at, naar paa et Sted en Næringsvei er Gjenstand for Borgerskab, saa maa paa dette Sted ingen Andre udøve den end de, der have taget Borgerskab.

Da ingen Flere begjærede Ordet gif man over til Afstemning, hvorved:

Forslag af Damkier, Spandet, Frølund, J. Christensen, Jacobsen, Johansen, Holm, B. Christensen, Bregendahl, C. H. Hansen, Jespersen, Schroll, Barfod, Gram, Dlesen, Sidentus:

ad § 1.

Efter Ordene: „Barbeer i Kjøbenhavn“ sættes Punctum, og det Følgende udgaaer:

ad § 2.

Efter „Saxé“ indskydes „og“. Efter „falholde Igler“ sættes Punctum, og det Følgende udgaaer.

ad § 4.

Paragraphen ender med første Punctum.